

ГОМЕЛЬСКИ УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА ЛКСМБ І ПРАФКОМА ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСІТЭТА

№ 5 (492)

Субота, 20 лютага 1982 года.

Газета заснавана ў верасні 1969 года. Выходзіць раз у тыдзень

Цана 2 кап

НА ВЫТВОРЧАЙ НАРАДЗЕ

Пазаўчора ў актавай зале адбылася вытворчая нарада прафесарска-выкладчыцкага саставу і супрацоўнікаў універсітэта. На ёй абмеркаваны задачы калектыву ГДУ ў святле рашэнняў лестападаўскага (1981 г.) Пленума ЦК КПСС. З дакладам выступіў старшыня мясцовага камітэта універсітэта М. Н. Мурашка. У абмеркаванні даклада прынялі ўдзел прарэктар па навуковай рабоце М. В. Навучыцель, старшыня прафбюро: фізічнага факультэта — І. І. Старуш, геалагічнага — Л. Д. Мядзведзеў, лабарант кафедры фізыхавання А. А. Косцікаў, намеснік старшыні прафбюро эканамічнага факультэта Э. І. Лізарава, старшыня культурна-масавай камісіі мясцкома У. А. Баркоў, галоўны бухгалтар універсітэта І. А. Курава. З паглыб-

ленай цікавасцю было выслухана выступленне рэктара ГДУ акадэміка АН БССР Б. В. Бокудзі. Па абмеркаваным пытанню прынята разгорнутая пастанова.

На вытворчай нарадзе па дакладу намесніка старшыні мясцкома, старшыні вытворчай камісіі Ю. А. Кашына прыняты павышаныя сацыялістычныя абавязальствы калектыву універсітэта на 1982 год па дастойнай сустрэчы 60-годдзя СССР. Уручаны пераходны Чырвоны сцяг, вымпелы, ганаровыя граматы пераможцам сацыялістычнага спаборніцтва за 1981 год.

Справаздача аб вытворчай нарадзе будзе надрукавана ў наступным нумары нашай газеты.

НА САВЕЦЕ УНІВЕРСІТЭТА

На мінулым тыдні адбылося чарговае пасяджэнне Савета універсітэта. Абмеркаваны шэраг актуальных пытанняў. Першым было заслухана паведамленне загадчыка праблемнай навукова-даследчай лабараторыі фізіка-хімічных працэсаў трэння дацэнта У. М. Старыкава аб ходзе праводзімых у ёй навукова-даследчых работ. На Савецце вызначаны меры па паліпшэнню даследаванняў у гэтай лабараторыі.

Савета праінфармавала начальнік вучэбнага аддзела Н. І. Папкова.

Па пытанню ўвядзення заняткаў па фізічнаму выхаванню на старэйшых курсах універсітэта выступіў загадчык кафедры фізічнага выхавання дацэнт В. А. Каляда.

На пасяджэнні Савета зацверджаны мерапрыемствы па вывучэнню кнігі Генеральнага сакратара ЦК КПСС, Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР Л. І. Брэжнева «Успаміны». Па гэтым пытанню выступіў загадчык кафедры гісторыі КПСС дацэнт А. П. Мяхчэрскі.

Разгледжаны рэкамендацыі

факультэтаў і зацверджаны імёныны стыпендыі для лепшых студэнтаў універсітэта на другі семестр бягучага навучальнага года.

На пасяджэнні Савета выбраны на вакантныя і перабыраны на займаемыя пасады прафесарска-выкладчыцкі састаў.

УДАСТОЕНЫ ІМЯННЫХ СТЫПЕНДЫЙ

За выдатную вучобу, актыўную грамадскую дзейнасць па прадстаўленню дэканатаў і грамадскіх арганізацый факультэтаў Савет універсітэта прызначаў на другі семестр бягучага навучальнага года Ленінскія стыпендыі: Алене ГАЙДУКОВАЙ — студэнтцы 4-га курса гістфіла, Генадзіу БАЙКАЧОВУ і Наталлі АСМАЛОўСКАЙ — чадвёртаккурнікам матэматычнага факультэта, Аляксее НІКІФАРАВУ — студэнту 4-га курса эканамічнага факультэта, Міхалу СЕРГІЕНКУ — студэнту 4-га курса і Наталлі ФЕДАРАВАЙ — студэнтцы трэцяга курса фізічнага факультэта, пяцікурсніцы біялагічнага факультэта Людміле МЕДЗІНАЙ.

Стыпендыі імя Янкі Купалы ўдастоена пяцікурсніца гістфіла Алена СУЛЕЙКА.

У парткоме БОЛЬШ КЛОПАТАЎ АБ МАЛАДЫХ

На чарговым пасяджэнні партыйнага камітэта універсітэта, якое адбылося ў мінулы серада, асноўным на парадку дня было пытанне аб рабоце партыйных арганізацый гісторыка-філалагічнага і фізічнага факультэтаў з маладымі камуністамі. Заслуханы выступленні сакратароў партыйных бюро: гістфіла — М. В. Гусевай, фізічнага факультэта — М. В. Максіменкі. Садаклад зрабіў намеснік сакратара парткома Я. А. Семянчук. Разам са стаючым у рабоце прывітаных партыйных арганізацый з маладымі камуністамі адзначаны

і маючы месца недахопы. У прыватнасці, яшчэ не ўсе маладыя камуністы маюць пастаяльныя даручэнні, некаторыя з кандыдатаў і членаў КПСС не паказваюць прыклад у вучобе і грамадскай дзейнасці. Да апошняга часу не была наладжана партыйная вучоба з маладымі камуністамі і кандыдатамі ў члены КПСС.

Прынятая пастанова накіравана на павышэнне авангарднай ролі маладых камуністаў у сферах калектывах, ухіленне адзначаючых на пасяджэнні парткома недахопаў.

КАМУНІСТАМ ПАКАЗВАЦЬ ПРЫКЛАД

На чарговым партыйным сходзе гісторыка-філалагічнага факультэта абмеркавана пытанне аб рабоце яго камсамольскай арганізацыі ў святле рашэнняў XXVI з'езда КПСС. З дакладам выступіў сакратар камсамольскага бюро гістфіла Апанас Швель. Ён падрабязна ахарактарызаваў усе бакі шматграннай дзейнасці камсамольцаў фа-

культэта. Іх работа асабліва актывізавалася ў сувязі з падрыхтоўкай да прадставага XIX з'езда ВЛКСМ. За апошні час гістфілаўцамі праведзена шмат цікавых масаных мерапрыемстваў.

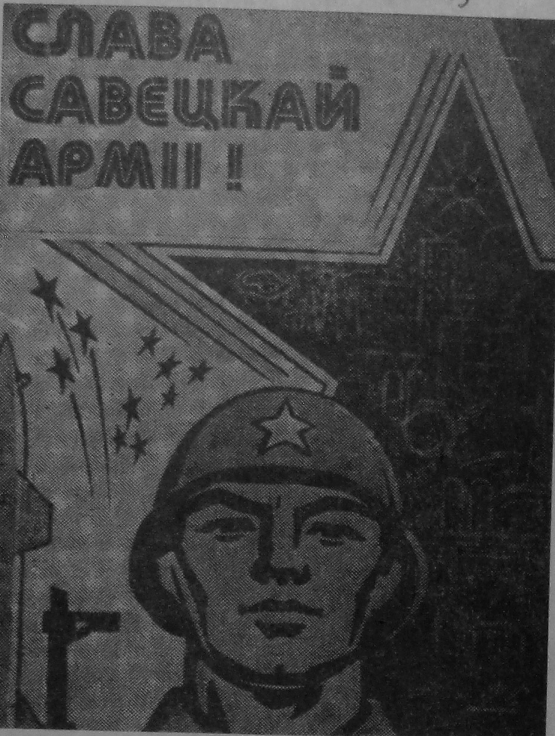
У абмеркаванні даклада прынялі ўдзел партгрупорг групы Г-41 Галіна Салаўьева, маладыя камуністы Таццяна Кудрашова з

групы Р-32, стараста групы ВР-12 Пётр Жураў, член партбюро У. І. Коваль, які адказвае за работу камсамольскай арганізацыі факультэта, старшыня куратар С. П. Емяльянава, старшыня куратар Інтэрнатаў Л. Ф. Кахоўская. У выступленнях адзначалася ўзростава актывнасць і плённасць працы камсамольскай арганізацыі факультэта.

Разам з тым указвалася на пасіўнасць асобных маладых камуністаў у рабоце камсамольскай арганізацыі.

Прынятая на сходзе пастанова нацэляе камсамольцаў гістфіла на далейшую актывізацыю ўсёй работы, дастойную сустрэчы камсамольскага форуму краіны.

(Наш кар.)

НА ЛЕПШЫХ ТРАДЫЦЫЯХ

Традыцыйнае свята — Дзень Савецкай Арміі і Ваенна-Марскога Флоту — супадае сёлета з гадавінай пачатку работы гістарычнага XXVI з'езда КПСС, рашэнні якога натхняюць савецкіх людзей на новыя здзяйсненні.

Падводзячы вынікі першага года адзінацатай пяцігодкі, працоўныя калектывы, арганізацыі абароннага таварыства, імкнуцца выйсці на новыя рубяжы ў юбілейны для нашай краіны год.

Каб унесці дастойны ўклад у справу далейшага ўмацавання абароннай магутнасці Радзімы, лярвічная арганізацыя ДТСААФ нашага універсітэта прыняла па вышнаны сацыялістычны абавязальствы, стала ініцыятарам спаборніцтва на лепшую пастаноўку ваенна-патрыятычнай работы сярод ВНУ рэспублікі. Для паспяховага выканання абавязальстваў у нас ёсць усе магчымасці. Доказам гэтаму з'яўляюцца вынікі мінулага года агляду-конкурсу абаронна-масавай і ваенна-патрыятычнай работы, у якім ГДУ заняў першае месца сярод ВНУ рэспублікі.

Лепшымі па пастаноўцы работы ў гэтым напрамку сталі факультэт фізічнага выхавання, эканамічны, фізічны і гісторыка-філалагічны факультэты.

Вялікая заслуга ў гэтым камсамольскіх бюро факультэтаў і адказных за ваенна-патрыятычную работу Леаніда Шапавалова, Алега Рымашэўскага, Міхала Сергіенкі, Віктара Ядучына.

За апошнія гады ў нас склаўся добрыя традыцыі па актывізацыі абаронна-масавай і ваенна-патрыятычнай работы. Гэта сустрэчы і вечары з ўдзелам ветэранаў Вялікай Айчыннай вайны, штогодовыя паходы студэнтаў па месцах рэвалюцыйнай, баявой і працоўнай славы Гомельшчыны, напісанне летатіпсу баявой славы, работа па вывучэнню і ахове помнікаў гісторыі і культуры, аказанне дапамогі сем'ям загінуўшых воінаў, ветэранаў Вялікай Айчыннай вайны. У дні памятных дат у студэнц-

кім парку праходзяць мітынгі, на якіх ветэраны вайны, раскажваюць моладзі аб гераічным мінулым нашага народа.

Асаблівай папулярнасцю карыстаюцца Зорныя паходы студэнтаў ГДУ, якія праводзяцца кожны год ў дні месцянікі абаронна-масавай работы. У час іх прадстаўнікі ўсіх факультэтаў на чале з актывістамі ДТСААФ сустракаюцца з жыхарамі раёнаў, праз якія праходзяць маршруты Зорнага паходу, чытаюць лекцыі, праводзяць гутаркі на міжнародныя і ваенна-патрыятычныя тэмы, аказваюць дапамогу школам, калгасам і саўгасам у пастаноўцы ваенна-патрыятычнай работы.

Вялікі ўклад у справу выхавання моладзі ў духу патрыятызму ўносяць ветэраны Вялікай Айчыннай вайны, якія працуюць у нашым універсітэце: У. В. Анічэнка, У. Д. Арэшчанка, А. А. Басікаў, Г. С. Мільчанка, П. А. Савіскі, І. А. Ільіных, Я. Р. Ермалаеў, Я. А. Семянчук, У. С. Сідараў, А. А. Косцікаў, П. А. Дуброўскі, А. С. Калугін, В. А. Хількевіч, М. В. Шалухін і інш.

Патрыятычнае выхаванне студэнтаў спалучаецца з развіццём тэхнічных і ваенна-прыкладных відаў спорту, масавай здачай норм ГПА. Многія нашы спартсмены павысілі сваё майстэрства, сталі кандыдатамі ў майстры спорту, першаразграднікамі. Неаднаразова яны з поспехам абаранялі гонар Цэнтральнага раёна, вобласці на розных спаборніцтвах.

Пры лярвічнай арганізацыі ДТСААФ працуе 8 секцый і гуртоўкі па ваенна-прыкладным спорту, у якіх займаюцца звыш 500 чалавек.

Павышэнне эфектыўнасці і якасці ваенна-патрыятычнай і абаронна-масавай работы, паспяховае выкананне ўзятых сацыялістычных абавязальстваў будзе нашым лепшым падарункам юбілею Радзімы — 60-годдзю ўтварэння СССР.

У. КОУШ,
старшыня камітэта ДТСААФ.

XXVI з'езда КПСС. — (Люты — красавік).
 Правесці агульнаўніверсітэцкі агляд-конкурс «XIX з'езду ВЛКСМ» — 19 ударных тыдняў», прысвечаны XIX з'езду ВЛКСМ.
 Правесці агляд-конкурс сярод камсамольскіх арганізаваных факультэтаў і інтэрнатаў універсітэта на лепшае афармленне нагляднай агітацыі, прысвечанай XIX з'езду ВЛКСМ. — (Сакавік).
 Распрацаваць тэматыку лекцый, прысвечаную XIX з'езду ВЛКСМ, арганізаваць чытанне лекцый камсамольцамі і членамі школы маладога лектара ў калектыве ГДУ, сярод насельніцтва г. Гомеля. — (Люты — сакавік).
 Шэфскаму сектару камітэта камсамола правесці ў падшэфных школах, прафтэхвучылішчах і домадраў-

ніцтвах навукова-тэарэтычныя канферэнцыі па прамове У. І. Леніна на III з'ездзе РКСМ. — (Сакавік).
 Штабу працоўных спраў універсітэта разгарнуць сацыялістычнае спаборніцтва паміж лінейнымі і занальным студэнцкімі атрадамі, прысвечанае XIX з'езду ВЛКСМ. — (Люты — красавік).
 Правесці навукова-практычную канферэнцыю на базе гісторыка-філалагічнага факультэта «Летаіс народнай славы Цэнтральнага раёна г. Гомеля» — (Красавік).
 Клубу мастацкай самадзейнасці універсітэта выступіць з тэматычнымі канцэртамі, прысвечанымі XIX з'езду (па асобнаму графіку). Правесці конкурс камсамольскіх песні, прысвечаны камсамольскаму форуму. —

(Красавік).
 Правесці ў вучэбных групах і студэнцкіх інтэрнатах сустрэчы з ветэранамі камсамола, ваіны і працы, гутаркі за «круглым сталом», прысвечаныя XIX з'езду ВЛКСМ. — (Сакавік — красавік).
 Правесці агульнаўніверсітэцкі лыжны крос, прысвечаны XIX з'езду ВЛКСМ. — (Сакавік).
 Правесці камсамольска-маладзёжны суботнік, прысвечаны XIX з'езду ВЛКСМ. — (Красавік).
 Абмеркаваць на пасяджэнні камітэта камсамола вышні падрыхтоўкі і сустрэчы XIX з'езду ВЛКСМ. — (Красавік).
МЕРАПРЫЕМСТВЫ АБМЕРКАВАНЫ І ПРЫНЯТЫ НА ПАСЯДЖЭННІ КАМІТЭТА ЛКСМБ ГДУ.

МЕРАПРЫЕМСТВЫ

КАМІТЭТА КАМСАМОЛА ГДУ ПА ДАСТОЙНАЙ СУСТРЭЧЫ XIX З'ЕЗДА ВЛКСМ

Весці сацыялістычнае спаборніцтва паміж камсамольцамі універсітэта за права падпісаць рэпартаж XIX з'езду ВЛКСМ. (Люты — красавік).
 Вывучыць матэрыялы лістападаўскага (1981 г.) Пленума ЦК КПСС, працягваць вывучэнне матэрыялаў

У мастацкіх калектывах

«ЧЭРПАЕМ З БАГАЦЦЯЎ НАШАГА НАРОДА»

Наша газета ўжо паведамляла, што вакальна-інструментальны ансамбль «Радзімічы» стаў лаўрэатам прэміі камсамола Гомельшчыны. Такая высокая ацэнка заслуг маладзёжнага музычнага калектыву — гэта вынік шматгадовай упартай працы над удасканаленнем майстэрства, над выпрацоўкай густу свайго і слухачоў, пошук уласнага твару. Нядаўна калектыву вярнуўся з творчай паездкі на Украіну, дзе ён быў госцем Днепропятроўскага універсітэта і прымаў удзел у тыдні дружбы.

Мастацкі кіраўнік вакальна-інструментальнага ансамбля «Радзімічы» Мікалай Уладзіміравіч Кароз і дацэнт факультэта фізічнага выхавання Уладзіслаў Аляксеевіч Баркоў, які прымаў удзел у паездцы на Украіну, дзяліліся размовамі з карэспандэнтам нашай газеты.

— Мікалай Уладзіміравіч, раскажыце крыху, калі ласка, аб Вашым калектывным творчым крэда, аб тым, што для Вас служыць узорам, дастойным пераймання?
 — Гэта пытанне зусім не новае для мяне і нават вельмі чаканае. Зразумела, што кожны самадзейны мастацкі калектыв мае свае сімвалы і прыхільнасці. Ёсць яны і ў нас: «Песняры». Гэты ансамбль вольна ўжо шмат гадоў вынашаеца высокай музычнай культуры, самым стараным падборам рэпертуару. Аўтарытэт ансамбля трывалы. Гэта даказвае той факт, што за гады існавання «Песняроў» унікалі шумныя, стракатыя, з прэтенцызнымі назвамі «ансамблі», «групы» і... знікалі невядома куды. Тлумачыцца гэта тым, што існуюць такія «ансамблі» на першай хвалі свайго энтузіязму і цікаўнасці слухачоў да новага. Потым пачынаецца паўтарэнне, зніжэнне цікавасці да іх, а пошук не прыносіць поспеху. «Песняры» ж моцныя сваімі каранямі — фальклорам, самабытнай народнай творчасцю. Народныя матывы, песні ў аранжыроўцы гэтага ансамбля жывуць дзесяцігоддзямі. А гэта ўласціва толькі лепшым песенным узорам — песням Дунаеўскага, Багаслоўскага, Салаўёва-Сядога...

Вось так імкнемся працаваць і мы: чэрапца з крыніцы музычных багаццяў нашага народа. Прычым, адразу скажу, што не бачу нічога дрэннага ў перайманні, калі гэта робіцца з лепшых, высокамастацкіх узораў, не разумею тых, хто настолькі падкрэслівае сваю поўную самастойнасць. Для самадзейнага калектыву гэта, практычна, немагчыма.

— Як вядома, удзел у тыдні дружбы ў Днепропятроўску стаў традыцыйным для Вапшага ансамбля. Чым адметнай была паездка гэтага года, як Вы да яе рыхтаваліся?

— Так, менавіта, традыцыйны. Шосты раз у гэтым годзе мы былі гасцямі горада на Дняпры. І вазьму на сябе смеласць сказаць, што гасцямі жаданымі. Гэта адчувалася па дэпільні сустрэчы, прыёму ў час нашых выступленняў. Рыхтуемся мы да

гэтай паездкі заўсёды з пачуццём вялікай адказнасці: мы ж прадстаўнікі свайго рэспублікі, прадстаўнікі нашага беларускага мастацтва. У адпаведнасці з гэтым складаем і рэпертуар. Прычым, з кожным годам надаём усё большае значэнне і большае месца беларускай народнай, беларускай сучаснай песні. Калі раней рэпертуар наш складаўся наступным чынам: прыкладна 40 працэнтаў усёй праграмы было аддадзена беларускай песні, то цяпер гэты працэнт узрос да 80. Гэта тлумачыцца і тым, што я гаварыў раней — каранні нашы ў фальклоры, у народнай творчасці, — і тым, што цікавасць да беларускай песні ўзраста вельмі хутка. Гэта і не дзіўна: у яе такія выдатныя прапагандысты — «Песняры», «Верасы»! Асабліва адчулі мы гэта на Украіне, дзе адносіны да беларускай песні, нашага мастацтва наогул, любоўныя і, не пабаюся гэтага слова, трапяткія.

Часу для падрыхтоўкі, на жаль, было да крыўдна мала: ён спаўз у сесію. Выгучае нас у такіх выпадках вельмі казачна ўзаемаразумення, дружбы, захваленне музыкай. Тое, як нас прымалі ў Днепропятроўску, дае мне падставу меркаваць, што ўсё гэта прыносіць свой плён. Вось адна з нашых песень — «Чаканне». Словы яе напісаў удзельнік нашага ансамбля Сяргей Бялоў. Калі іх на музыку ўсе разам, на адной з рэпетыцый. Адначасова рэдагавалі словы. Так што песня стала нашым агульным творам. Яна спадабалася ўкраінскім сябрам. Гэта адчуваўся па апладысмантах, па водгукх удзельнікаў іншых самадзейных ансамбляў — гасцей тыдня дружбы.

Цёпла прымалі і іншыя нашы лепшыя нумары: беларускае народнае песню «Ульяніца» ў аранжыроўцы нашага калектыву, песню Ігара Лучанка «Зачараваная»...

— А цяпер, калі ласка, крыху аб самім тыдні. Праходзіў ён з 7 па 12 лютага і быў прысвечаны

чынам ўсенароднаму святу — 60-годдзю ўтварэння СССР. Днепропятроўскі універсітэт, яго вакальна-інструментальны ансамбль «Дняпрэне» зрабілі ўсё магчымае для таго, каб госці тыдня адчувалі сябе добра. У тыя дні ў Днепропятроўск з'ехаліся ВІА Харнаўскага і Кіеўскага універсітэтаў, Гомельскага політэхнічнага інстытута і інш. Трэба адзначыць дакладную арганізацыю рабочай і культурнай праграмы. Канцэрты ішлі штодзённа ў дзвюх залах: культурна-бытавога комплексу універсітэта і Палаца культуры студэнтаў імя Ю. А. Гагарына. Аднакай нашых выступленняў былі Ганаровыя граматы — рэктарата і грамадскіх арганізацый універсітэта, кіраўніцтва Палаца культуры студэнтаў. Узнагароджаны імі ансамбль «...за актыўны ўдзел у VII тыдні дружбы ВНУ краіны, прысвечаным 60-годдзю ўтварэння СССР, і высокае выкананне майстэрства».

У рамках культурнай праграмы мы наведалі музей горада, дзяржму Дняпроўскай бітвы, усклалі кветкі да помніка-стэлы студэнтам Днепропятроўска, якія загінулі ў Вялікай Айчыннай вайне. Былі экскурсіі па гораду, знаёмства з універсітэтам, вечары адпачынку ў дыскатэках маладзёжных клубаў.

— У кожнага растуцага калектыва ёсць свае цяжкасці, праблемы, планы. Што хвалюе Ваш калектыв сёння?

— Сапраўды, праблем шмат. Частка іх паспяхова вырашаецца. Так, напрыклад, надаўна набыты новы музычныя інструменты для ансамбля. Увесь апошні час мы працавалі над эскізамі касцюмаў. Цяпер у нас будзе два камплекты. Асабліва хваляваў нас беларускі. Колькі ўзораў нацыянальнага адзення мы перагледзелі! Угледзіліся ў арнамент, дэталі, крой, колеры і адценні. Пасля шматлікіх нарад і спрэчак узор канцэртнага адзення выпрацаваны і яго шыецца.

Але ўсё гэта, так сказаць, практычны бок справы. Галоўным жа для нас па-ранейшаму застаецца ўдасканаленне выканавання майстэрства, пошук новых яго форм. Асабліва сэнс для нас гэта набылі цяпер, калі ансамбль удастоены высокай узнагароды — прэміі камсамола Гомельшчыны. Аказалася дастойным такой высокай ацэнкі — наша першарядовая задача.

Пытанне да Уладзіслава Аляксеевіча Баркова: — Вашы ўражанні аб тыдні дружбы, аб выступленні «Радзімічаў» перад украінскімі сябрамі?
 — У час нашага знаходжання ў Днепропятроўску стаялі марозныя дні. Аднак гасцінасць нашых дзяткі. Беларускіх і ўкраінскіх студэнтаў аб'ядноўвае магутная сіла — любоў да песні. Прыемна родныя песні, якія яны ўключылі ў свой рэпертуар пасля наведання нашага горада. У той жа час і нашы студэнты выконвалі ў канцэртах украінскія песні. Гледзячы вельмі цёпла прымалі выступленні «Радзімічаў». На прафесіянальным узроўні вельмі канцэрт Аляксандр Лысянкоў. Нікога не падкалі раўнадзупным пантамімі Міхаіла Канякіна.

Гэта сустрэча ішчэ больш умацавала дружбу паміж нашымі універсітэцкімі.
 Гутарку вядла М. ШЫМАНОўСКАЯ.
НА ЗДЫМКУ: самадзейныя арыстыцы ВІА «Радзімічы» ў час знаходжання ў Днепропятроўску.
 Фота У. Баркова.

Наведалі ГДР

Штогодна лепшым байцам будаўнічых атрадаў універсітэта прадастаўляецца права ўдзельнічаць у турыстычных паездках па нашай краіне і за яе межамі. На гэты раз такі гонар выпаў Алегу Рымашэўска-

Рэспубліку. Дванаццаць дзён, якія мы правялі ў гэтай краіне, далі нам дакладнае ўяўленне аб жыцці яе народа, аб тым, як ідзе будаўніцтва сацыялістычнага грамадства. І, самае галоўнае, мы набылі шмат новых сяброў — гэта рабочыя прадпрыемстваў, дзе мы

пабывалі з дружалюбнымі візітамі, студэнтамі вышэйшых навуковых устаноў.
 Вялікае ўражанне на кожнага з нас зрабілі гарады, якія мы наведалі. Пачаць хочацца з Вухенвальда. Яго назва, месца, дзе размяшчаўся канцэнтрацыйны лагер, сталі напамінам жорсткасці азвэрзых фашы-

цкіх вылюдкаў. Выконваючы запавед выдатнага чэшскага гуманіста Юліуса Фучыка «Любі, будзьце шліпня!» кожнаму месцы, каб адчуць атмосферу жудаснага здыквання над людзьмі.
 У Дрэздэне, Патсдаме, Эрфурце, Берліне мы лобаваліся выдатнымі архітэктурнымі помнікамі розных эпох, наведвалі музеі. Гётэўскай паэзіяй да гэтага часу дыхае Веймар, дзе знаходзіцца дом-музей вялікага паэта і філосафа.
 Алег ДЗЕМІДЗЕНКА, студэнт пятага курсу эканамічнага факультэта.

Ветэраны вайны

Кафедрай матэматычных праблем кіравання нашага ўніверсітэта загадае доктар фізіка-матэматычных навук, прафесар В. П. Рубанік.

Васіль Паўлавіч — адзін з тых ветэранаў вайны, па дарогах якой яму давялося прайсці ад пачатку да канца.

КАМАНДЗІР
МАШЫНЫ
БАЯВОЙ

Калі гітлераўскія фашысты вераломна напалі на нашу краіну, Васіль Паўлавіч Рубанік быў яшчэ студэнтам. Як і многія яго таварышы, ён добраахвотна папрасіўся на фронт. Просьбу задаволілі. Але перш чым улесці ў дзеючую армію, прайшоў падрыхтоўку ў Камышанскім танкавым вучылішчы.

За доўгія гады суровых ваенных выпрабаванняў маладому камандзіру шмат разоў давялося ўдзельнічаць у жорсткіх сутычках з ненавісным ворагам. Асабліва ўпартымі былі баі за Дзямянскі вузел на Калінскім фронце і на Курскай дузе пад Белгарадам, дзе Васіль Паўлавіч быў цяжка паранены.

Пасля лячэння ў шпіталі В. П. Рубанік зноў адраўляецца на фронт. Ён удзельнічае ў вызваленні правабярэжнай Украіны, Чарнавіцкай і Івана-Франкоўскай абласцей. Затым яго баявы шлях пралёў праз Польшчу і Чэхаславакію. Былому франтавіку асабліва запамятаўся бой за Дукельскі пералом на подступах да Чэхаславакіі. Экіпажы двух савецкіх танкаў і некалькі пехатнікаў на працягу двух тыдняў утрымлівалі важную ў стратэгічных адносінах вышыню. За гэты падзвіг Васіль Паўлавіч быў ўдасцены першай баявой узнагароды — ордэна «Айчынай вайны II ступені».

Надышоў праможны 1945 год. Савецкая Армія разгарнула вялікае наступленне ў раё-

не р. Вісла. У прарыве абароны праціўніка ўдзельнічаў і танкавы экіпаж В. П. Рубаніка сумесна з ўзводам аўтаматчыкаў. Мунжныя савецкія воіны здолелі захапіць буйны нямецкі штаб. За гэтую смелую аперацыю Васіль Паўлавіч быў узнагароджаны ордэнам «Айчынай вайны I ступені».

Радасная вестка аб перамозе над гітлераўскай Германіяй застала В. П. Рубаніка на чэхаславацкай зямлі. Аднак на гэтым яго вайсковая жыццё не скончылася. Яшчэ больш года Васіль Паўлавіч працягваў службу.

В. П. Рубанік, які ўсё пасляваеннае жыццё прысвяціў навуцы, акрамя двух ордэнаў, ўдасцены таксама шасці медаламі.

М. СЕЛЬКІН,
намеснік дэкана
матэматычнага факультэта.

НА ЗДЫМКУ: В. П. Рубанік. Фота 1945 года.

Да вынікаў зімовай экзаменацыйнай сесіі

ПА НАХІЛЬНАЙ...

Прайшла дэкада, як пачаўся другі семестр навуцальнага года. Аднак зімовая залікова-экзаменацыйная сесія яшчэ не поўнаасця ўвайшла з памяці студэнтаў і выкладчыкаў. У тых, хто здаў яе паспяхова, на душы лёгка і прыемна. Яны заслужылі стыпендыі. У атрымаўшых незадавальняючы адзнакі замажуджана праходзіць пачуццё незадаваленасці. Канешне, перш за ўсё, самім сабой.

Якімі ж паказчыкамі характарызуецца зімовая экзаменацыйная сесія ў цэлым па ўніверсітэту? Сярэдняя паспяховасць па дзённым адзаяленні склала 91,9 прац. — на 1,1 прац. ніжэй за адпаведную сесію мінулага года. Па факультэтах паспяховасць характарызуецца наступнымі паказчыкамі: гістфіл — 99,1, біялагічны — 94,5, фізічны — 93,3, эканамічны — 90,6, матэматычны — 90,3, геалагічны — 87,2, факультэт фізыхавання — 87,0 працэнта. У параўнанні з адпаведнай сесіяй мінулага года паспяховасць студэнтаў павялічылася толькі на біялагічным, матэматычным і геалагічным факультэтах. А вось на факультэце фізыхавання яна знізілася на 10,2 працэнта, на эканамічным — на 3,9, на фізічным — на 1,8. Сёлетня 58 студэнтаў не

з'явіліся на экзамены па няважлівых прычынах. Гэта амаль удвая больш, чым было летась.

Сесія вызначыла таксама групы і курсы, якія паказалі высокую паспяховасць аб падвіль нізкімі вынікамі. Шмат незадавальняючых адзнак атрымалі студэнты першага, трэцяга і чацвёртага курсаў матэматычнага факультэта, першага і трэцяга — эканамічнага, другога — фізічнага, першага і трэцяга — геалагічнага. У матэматыкаў паказаны слабыя веды па алгебры, матэматычнаму аналізу, аналітычнай геаметрыі, функцыянальнаму аналізу, метадах вылічэнняў. Цяжкім выпрабаваннем стаў матэматычны аналіз і для некаторых першакурснікаў фізічнага факультэта. Не ў ладах з матэматыкай аказаліся і 10 студэнтаў-першакурснікаў геалагічнага факультэта. І калі гэта ў нейкай ступені можна зразумець, дык цяжка вытлумачыць тое, чаму 11 трэцікурснікаў гадкава атрымалі незадавальняючы адзнакі па палітэканоміі.

Вынікі залікова-экзаменацыйнай сесіі павінны стаць прадметам глыбокага аналізу і шырокага дэлавога абмеркавання на ўсіх факультэтах. Н. ПАПКОВА,
начальнік вучэбнага аддзела.

ВЕКАПОМНАЕ

КРЫНІЧНЫ СПЕЎ ЮНАЦТВА

Зямля Гомельшчыны нараздзіла і ўгадавала цэлую плеяду майстроў мастацкага слова. Далёка за межамі рэспублікі вядомыя творы народных пісьменнікаў Беларусі лаўрэата Ленінскай прэміі Івана Мележа, лаўрэата Дзяржаўнай прэміі СССР Івана Шамякіна і лаўрэата Дзяржаўнай прэміі БССР Андрэя Макаёна, прайскаў Івана Науменкі, Рамана Сабаленкі, Веры Палтэр, Барыса Сачанкі, Міколы Ракітнага, Івана Саркова, Міхаса Дадніленкі, Віктара Казько, Міколы Гамолкі, Леаніда Гаўрылькіна.

Значны ўклад прадстаўнікоў Гомельшчыны і ў нацыянальную пазію. Сярод паэтаў — ураджэнцаў Гомельскай вобласці — Міхайла Грамыка, які стаў не толькі ля вытокаў развіцця беларускай савецкай пазіі, але і драматургіі. Шматлікі атрад паэтаў Гомельшчыны і ў сучаснай беларускай пазіі. У ёй паспяхова працуюць Анастас Грачанікаў, Алесь Науроцкі, Хведар Жычча, Іван Ласкоў, Паўлюк Прануца, Мікола Кусьяноў, Уладзімір Верамейчык, Нэла Тулупава, Мікола Чарніўскі, Мікола Купрэў і многія іншыя.

Выдатнай старонкай у гісторыі беларускай пазіі XX ст. з'яўляецца творчасць прадстаўнікоў Гомельшчыны перыяду Вялікай Айчынай вайны. Фронтвая лірыка іх не страчвае сваіх ідэйна-эстэтычных вартасцей, застаючыся ўзорам мужнай споведзі маладога пакалення, на чые плечы лёг наймаверны цяжар выпрабаванняў.

У першыя ж дні вайны загінуў на Заходняй граніцы паэт, механік-вадзіцель танка Леанід Гаўрылаў, першы і апошні зборнік якога «Вернасць» выдадзены сябрамі толькі ў пасляваенны час. За некалькі дзён да перамогі, на подступах да Берліна, абрываецца жыццё паэта, старшага лейтэнанта Міколы Сурначова. У баі за Сталінград аддае сваё жыццё паэт Алесь Жаўрук.

Анталогія беларускай пазіі вогненнага гадоў вайны можна было б пачаць адным з першых па часе ўзнікнення і па слё вытульнення і ім пачуццё вяршам Міколы Сурначова «У стопацманым жыцце»:

Ніколі не ехаць
Хлапцу маладому
Да блізкага гаю,
Да роднага дому.
Над ім асыпаюцца
Слуцкія краскі,
Абсмалены колас
Схіліўся да каскі.
Ляжыць ён, як віпязь,
У стопацманым жыцце.
Маці спаткаеце —
Ёй не кажыце...

Нездарма верш гэты быў у хуткім часе перакладзены на рускую мову Аляксандрам Твардоўскім, увайшоўшы, такім чынам, у аперацыйны пазычыны летапіс усёй савецкай літаратуры аб вайне. Гісторыю напісання гэтага лаганічнага шэдэўра нашай пазіі ўзнаўляе сябра Сурначова, паэт Мікола Аўрамчык у артыкуле «Сустрэчы», змешчаным у альманаху «Дзень пазіі. 1969». Успаміны паэта-сучасніка, непасрэднага сведкі першых дзён вайны, надзвычай цікавыя, бо ў іх ажываюць падрабязныя акалічнасці, якія служылі штуршком для нараджэння сурначовага верша, поўнага гнэву і нянавісці да ворагаў, да фашызму, які сее

смерць на палях Еўропы, на нязнатых нівах роднай Беларусі. З прыгаданнага М. Аўрамчыкам перад намі паўней паўстае вобраз паэта, які ўмясціў у сваё сэрца ўсю глыбіню гора народнага. Вялікае выпрабаванне з'явілася для беларускай пазіі тым гістарычным этапам, які пацвердзіў яе грамадзянскую сталасць і патрыятычную аснову, у поўны рост раскрыў перад светам вобраз нескаронай Беларусі.

Радзіма, яе лёс, яе дарогі да болю рысы — галоўны матыў, мастэральная тэма лірыкі ўсіх беларускіх паэтаў у час барацьбы з акупантамі.

У актыўным змаганні за свабоду былі і паэты, вытокаў творчасці якіх звязаны з Гомельшчынай. Мікола Сурначоў, які ваяваў у складзе Першага Беларускага фронту, апяваючы красу ўсёй савецкай зямлі, у адным з вершаў прызначае:

І толькі б дзе ні ваяваў,
Дзе б ні ляжаў у траншэі,
Такіх, як на радзіме, траў,
Такіх густых заветуў,
Такіх світаняў і крыніц,
Крутых віроў, палонак,
Такіх, як напы, зараніц,
Як на Сажы, сасонак, —
Я не знайшоў, як ні хацеў
Знайсці ў другой мясціне,
І доўга мой акошны спеў
Журнуўся па Айчыне.

Родная маці, свежкі бацькоўскай зямлі, хараставо яе крывавіда прыходзіць да паэта нават у сне:
Старонка мая, у смутку
Ты сына свайго не клянці
Мне ў кожным
Лясным закутку
Свайца твае кляны,
Хваёвыя пералескі,
Кветка мядзьяны пах,
Узняўшы снег пралескі.
Як зараз стаць у вачах.
Лірычны жанр у творчасці паэтаў, узгаданых Гомельшчынай, развіваецца на глебе непасрэдных жыццёвых з'яў і фактаў, і, заохочваючы вернасць у іх трансфармацыі, не імкнецца да механічнага пераносу рэальнасці сваім сродкамі, выдзяляючы найбольш істотнае з грамадскіх пазіі, не ігнаруючы пры гэтым інтымнага, у нечым, магчыма, нават прыватна-камернага гучання.

І пльве, як грэці
Пах мядовы,
І пльве, як васільковы пах,
Ціхі смутак зеленагаловы
Па вачах любімых,
на губах.

Радкі з верша «Цішыня», напісанага Леанідам Гаўрылавым літаральна перад самым нападкам фашыстаў на Савецкі Саюз, як і ўся яго пазіі, афарбаваны колерамі роднай зямлі, саргэты яе сціплым, не экзатычным, але такім дарагім хараставом, Леанід Гаўрылаў гіне ў першыя ж дні вайны, паспешы, аднак, стварыць песню, з якой ішла ў бой танкавая брыгада.

Нават далёка ад Беларусі, ад свежак свайго маленства і юнацтва, адчуваецца кроўная знітаннасць нашых паэтаў-землякоў са сваім мілым краем. Вельмі характэрная ў гэтым плане творчасць Алеся Жаўрука, у якой сьмяротная любоў да Бацькаўшчыны выявілася поўна і пераканаўча, па-мастацку вобразна і адметна. Анатоль Вялюгін у прадмове да зборніка «Крыёў сэрца» піша: «У часе баёў пад Масквой чытачы сустракалі на старонках «Комсомольскай правды» вершы, падпісаныя: «Палітрук Аляксандр Сінічкін». Гэта гучала слова нашага

Алеся Жаўрука, слова, поўнае гнэву да ворага. У 1937 годзе Алесь Жаўрук, студэнт Маскоўскага інстытута гісторыі, філасофіі і літаратуры, напісаў паэму «Крыёў сэрца» прысвечаную барацьбе іспанскага народа. Рэспубліканская Іспанія была першым баявым плацдармам барацьбы з фашызмам. Славянчы ў паэме адвагу Пятага паляка і мужнасць Пасіянары, паэт вызначыў сваё месца ў барацьбе. Гэта месца — на пярэднім краі. І сталася так, што ён поплеч ваяваў у Сталінградзе і загінуў побач з Рубанам Ібаруры, сынам Пасіянары. Армейскі журналіст Алесь Жаўрук — аўтар вядомых у Беларусі кніг лірыкі «Ручайны» і «Дняпро выходзіць з берагоў», выдадзеныя яшчэ да вайны.

У Алеся Жаўрука ёсць верш «Ружа», напісаны ў 1942 годзе. Сюжэт яго просты. У часе аднаго з перапынкаў паміж баямі паэт пачуў мелодыю і словы знамай беларускай песні «Ружа»: «Ой, расцвіла ружа, расцвіла...»

Так заўжды хвіліцамі
цяжкімі
Саграваеш ты, Радзіма,
нас...

Вестачкай паштоўкі
нечаканай,
Пачкам папярост,
здалёк прысланым,
Песняю сардэчнаю сваёй,
Проста думкай аб табе
адной.

«Проста думка аб табе адной» — талісман паэтаў-фронтавікоў, які ў самых далёкіх краях будзіць успаміны аб роднай старане, аб задумлівай плыні гаючых вод Прыпяці і Дняпра, Берэзіны і Сожа, аб думхманым святле залацістых восеніскіх бароў Палесся. У вершы «Сон», напісаным у Румыніі, Мікола Сурначоў лаганічна, без гучнага пафасу і пачуццёвай экзальтацыі, перадае праз канкрэтныя дэталі вобраз Айчыны, вызначаючы любоў да яе па-салдацку, па-мужыцкаму стрымана, але з высокай перакананасцю ў сваіх ідэалах:

Мне сьвіня спіліс суніцы,
Сцяпянка праз густы
хмызняк

І дзєраза, што хутка віцца
Пачне ў імхах і так і сляк.
І дуг мурожны і прысдак
Вакол варшаўскае шапы
Шпалталі мне: «Цібе
мы рады
Сустрэць ад шчырае
думы».

І так заўжды
перад вачыма:
Густы хмызняк,
разбег дарог...
Такоў я цябе, Радзіма,
У дні суровыя зьбірог.

Лірыка ваеннага часу Алеся Жаўрука, Міколы Сурначова і Леаніда Гаўрылава не першыя сьлях ідэальнымі матывамі, бо часта нават у самых асабістых, аўтарскіх рэмінісцэнцях адчуваецца трывожныя ноткі драматычнага гучання. Фронтая лёс паэтаў Гомельшчыны даваў ім раздзяліць многім паэтам Беларусі, шчырыя і палымныя радкі якіх кранаюць і сёння сваёй праўдзасцю і глыбокай любоўю да Радзімы, да жыцця. Памяць пра гэтых адданных патрыётаў і таленавітых паэтаў будзе вечнай у сэрцах удаўчых нашчадкаў.

Віктар ЯРАЦ,
в. а. дацэнта кафедры
беларускай літаратуры,
член Саюза пісьменнікаў
СССР.

ГОРДАСЦЬ ФАКУЛЬТЭТА

сям'і. Сярэдняю школу закончыла ў горадзе Кранштадзе. Затым паступіла на біялагічны факультэт Ленінградскага дзяржаўнага ўніверсітэта. Яе студэнцкае жыццё праходзіла ў суровыя гады Вялікай Айчыннай вайны. З вялікім жаданнем паглыбляць свае веды Ніна Сямёнаўна прыйшла ў асірантуру пры ЛДУ. Закончыла яе паспяхова і ў 1950 годзе стала кандыдатам біялагічных навук.

Геаграфія працоўнай дзейнасці Н. С. Кісялёвай не шырокая. Яна звязана ў асноўным з Беларусіяй. Спачатку Ніна Сямёнаўна працавала на кафедры батанікі Магілёўскага педагагічнага інстытута, а затым была намеснікам дырэктара па вучэбнай і навуковай рабоце Маладзечанскага настаўніцкага інстытута. З 1955 года па сённяшні дзень працоўная дзейнасць Н. С. Кісялёвай звязана з горадамі над Сожам — Гомелем. На працягу 12 гадоў яна паспяхова кіравала ў былым Гомельскім педа-

гічным інстытуце кафедрай батанікі, а ўвесь апошні час плённа працуе дацэнтам на гэтай кафедры.

Ва ўніверсітэце асабліва праявіў талент дацэнта Н. С. Кісялёвай як выкладчыка і выхавацеля студэнтаў і маладых вучоных. У яе лекцыях прадляюцца творчы падыход да кожнага пытання, глыбокі змест, навізна тэарэтычнага і фактычнага матэрыялаў, пераканаўчасць і матанакраванасць. Ніна Сямёнаўна стала ініцыятарам укаранення праблемнага падыходу да выкладання вучэбнага матэрыялу. Яна плённа сумішчае вучэбную, навуковую і выхавачую дзейнасць, з'яўляецца аўтарам многіх навуковых прац, прысвечаных даследаванню экалогіі, параўнаўчай марфалогіі раслін. Працметнае месца срод яе прац займаюць курсы лекцый «Анатомія і марфалогія раслін», які вытрымаў ужо два выданні, і «Атлас па анатоміі раслін».

Н. С. Кісялёвай, камуністу з 1949 года, уласціва высокая партыйная прынцыпа-

васць. Ніна Сямёнаўна выбіралася членам Маладзечанскага ГР КПБ, дэпутатам Гомельскага абласнога Савета дэпутатаў працоўных, членам партбюро Гомельскага педагагічнага інстытута і парткома нашага ўніверсітэта. Камуністы біялагічнага факультэта на працягу многіх год выбіралі яе сакратаром бюро сваёй партыйнай партыйнай арганізацыі.

Н. С. Кісялёва неаднаразова ўзнагароджвалася граматамі Міністэрства вышэйшай і сярэдняй спецыяльнай адукацыі БССР, мае шматграмат і падзяк рэктарата ГДУ. Яна ўзнагароджана званам «Выдатнік вышэйшай школы».

Ад імя ўсяго калектыву біялагічнага факультэта горада віншуюць Ніну Сямёнаўну з 60-годдзем і жадаем ёй моцнага здароўя, дабрабыту і творчых поспехаў на карысць нашай сацыялістычнай Радзімы.

А. ЦХАНСКИ,
намеснік сакратара
партбюро біялагічнага
факультэта.

В. ВЕРАМЕЙЧЫК,
партгрупорг кафедры
батанікі і фізіялогіі
раслін.

У КОЖНЫМ калектыве ёсць свае маякі. Гэта — працаўнік, якія беззапавята служыць сваёй справе.

На біялагічным факультэце такім маяком з'яўляецца Ніна Сямёнаўна Кісялёва — дацэнт кафедры батанікі і фізіялогіі раслін. Жыццёвы шлях гэтай сціплай жанчыны такі ж, як і шлях многіх выкладчыкаў вышэйшай школы нашай краіны. Ніна Сямёнаўна выйшла з рабочай

плаванні на спіне — 2.17,3 секунды.

Два медалі заваявала трэцікурсніца факультэта фізыхаванія Галіна Амелчанка: сярэбраны — у плаванні брасам на 200 метраў і бронзавы — на

дыстанцыі ўдва карачейшай.

Друтакурсніца Вольга Буркіна стала бронзавым прызёрам у эстафэце плывучых 4x100 м.

На другую прыступку п'едэстала гонару насля фінальнага залпы на 200 м на спіне ўзялася рэпаратар кафедры тэарэтычных асноў фізічнага выхавання Святлана Сідаманіцэ.

Намаганнямі старшага трэнера Б. М. Піля і трэнера Т. Ф. Геркусавай ва ўніверсітэце створаны баявы калектывы плывчоў, якому па сілах дасягаць яшчэ больш высокіх паказчыкаў.

В. ПАЎЛОЎСКИ.

адбіваецца на выступленнях каманд.

Разам з тым трэба зрабіць папрок у адрас адміністрацыйна-гаспадарчай часткі. Яе каманда была прадстаўлена толькі на спаборніцтвах па рыбнай лоўлі.

Больш клопатаў аб развіцці фізічнай культуры павінен працягваць мясцовым. Ужо два гады як для выкладчыкаў і супрацоўнікаў не арандуецца басейн. Для масавых заняткаў лыжным спортам не хапае інвентару.

А. ГРЫШАЧКІН,
галоўны суддзя спартакіяды
«Здароўе», суддзя
рэспубліканскай катэгорыі.

ЧЫЙ УЛОЎ ЦЯЖЭЙШЫ?

Кожную зіму мясцовы камітэт і спартыўны клуб праводзяць спаборніцтвы па спартыўнай рыбнай лоўлі срод выкладчыкаў і супрацоўнікаў універсітэта ў рамках спартакіяды «Здароўе».

Сёлета месцам спаборніцтваў быў выбраны маляўнічы раён поблізу вёскі Перадзелькі Лоеўскага раёна. За каманднае першынство вяртаўся барыш песьці факультэтаў. У вострым захаванні паядынку першае месца заняла каманда эканамічна-

СПАБОРНИЧАЛІ ТУРЫСТЫ

У маляўнічым урочышчы Чонкі праходзіў нядаўна III абласны злёт турыстаў-лыжнікаў, прысвечаны 60-годдзю ўтварэння СССР. Яго арганізаваў абласны савет па турызму і экскурсіям. У злёце прынялі ўдзел 12 каманд калектываў фізкультуры і клубаў турыстаў г. Гомеля і вобласці.

Праграма злёту прадугледжвала правядзенне спаборніцтваў па тактыцы лыжнага турызму, па пераадоленню паласы перашкод і творчых конкурсаў: па агітацыі і прапагандзе лыжнага турызму сродкам дыяфілмай, аматарскіх кінафілмай, фотаздымкаў, слайдаў, артыкулаў на спартыўныя тэмы ў перыядычным друку і конкурсе на лепшае выкананне турысцкіх песьняў самадзейных аўтараў і савецкіх кампазітараў.

Барышца на лыжных трасках была напружанай. Удзельнікі злёту дэманстравалі сваё ўменне ў спартыўным арыентаванні на месцовасці, арганізацыі і

правядзенні пошука-выратавальных работ, транспартуючы «пацярпеўшага», аказанні яму першай медыцынскай дапамогі і ішч.

У выніку наша каманда здолела заняць 5-е месца.

А вось выступленні нашых работ у творчых конкурсах былі больш удалымі. Жюры адзначыла як лепшыя аматарскія кінафілмы, слайды, паказаныя членам каманды інжынерам вылічальнага цэнтра ГДУ Мікалаем Глазырыным. Другое месца ў конкурсе турысцкіх песьняў было прысуджана таксама члену нашай каманды Уладзіміру Чысціку — старшаму лабаранту лабараторыі тэхнічных сродкаў навучання.

У. КУВРАКОВ,
студэнт 5-га курса
матэматычнага факультэта,
удзельнік злёту.

НА ЗДЫМКУ: каманда ўніверсітэта пасля спаборніцтваў. Фота аўтара.

ВАЖКІ УКЛАД ПЛЫЎЦОЎ

У Брэсце праведзена першыя студэнта Беларускага СДСТ «Здароўе» па плаванню. Добрых вынікаў дабілася каманда нашага ўніверсітэта. У скарбонку спартыўнага клуба ГДУ на рахунак круглагадовай спартакіяды вышэйшых навучальных устаноў яна ўнесла 560 залковых ачкоў.

Паспяхова выступіла першакурсніца факультэта фізыхаванія Іна Каваленка. У плаванні брасам яна стала пераможцай на дыстанцыях 100 і 200 метраў, паказваючы вынікі адпаведна 1.20,2 і 2.55,6 секунды. Яе аднакурснік Юрый Шкрыль перамог на дыстанцыі 200 м у

НАБЛІЖАЕЦЦА ФІНІШ

Па праграме спартакіяды «Здароўе» праведзены спаборніцтвы па сямі відах з вясмы. Сёлета, як ніколі раней, вядзецца напружаная барацьба за агульнакамандную перамогу. У турнірнай табліцы першы радок упэўнена ўтрымлівае матэматычны факультэт. Ён завяваў першыя месцы па шахматах, плаванню, лыжнаму спорту, другія — па з'яўшаму многабор'ю ГПА, стралковым спорту, трэцяе — па валебольу.

Другое месца пасля сямі відаў займаюць эканамісты. Яны былі мацнейшымі на валебольнай пляцоўцы і ў цры, заваявалі другое каманднае месца ў плаванні і трэцяе — за шахматнай дошкай.

Паспяхова выступаюць на спартакіядзе выкладчыкі і супрацоўнікі фізічнага факультэта. У агульным залку яны знаходзяцца на трэцім месцы.

У лік прызёраў імянуцца ўвайсці і геалогі.

Спаборніцтвы па праграме спартакіяды «Здароўе» праходзяць у цэлым арганізавана. Асабліва шмат пратэндэнтаў паспрачання за перамогу было срод стралкоў.

Вялікія клопаты аб падрыхтоўцы да спаборніцтваў праяўляюць прафасійныя бюро матэматычнага, фізічнага, геалагічнага і гісторыя-філалагічнага факультэтаў. Усё гэта стаючы

АЛІМПІЯДА ХІМІКАЎ

Па шматгадовай традыцыі на базе абласнога інстытута ўдасканалення настаўнікаў і кафедры хіміі нашага ўніверсітэта прайшла чарговая абласная хімічная алімпіяда школьнікаў. Алімпіяда праводзілася ў дватурнай — тэарэтычнай і лабараторнай. У ёй прынялі ўдзел 92 лепшыя вучні васьмь-дзесяцікласнага гарадскіх і сельскіх школ вобласці — пераможцы школьных, раённых і гарадскіх хімічных алімпіяд.

Выкладчыкі кафедры хіміі напярэдадні тэарэтычнага тура правялі кансультацыі для яго удзельнікаў. Пасля тэарэтычнага тура адбыўся аналіз яго вынікаў. Пры гэтым прысутнічалі настаўнікі хіміі — кіраўнікі раённых дэлегацый, самі ўдзельнікі — вучні. Па выніках тэарэтычнага тура 53 чалавекі былі дапушчаны да выканання лабараторных работ. Праходзілі яны ў лабараторыях кафедры хіміі. Трэба адзначыць добрую арганізацыю лабараторнага тура, над падрыхтоўкай якога добрасумленна працавалі многія лабаранты і выкладчыкі нашай кафедры: Л. М. Уздоўская, Н. А. Фамлянкова, Л. Г. Ткачэнка, В. Г. Свірыдэнка, Г. А. Савянок.

Дні алімпіяды супалі з чарговым пасяджэннем лекторыя «Юны хімік», які арганізаваны пры кафедры. Гасцінныя гаспадары запрасілі ўдзельнікаў алімпіяды на заняты лекторыя.

У дзень закрыцця алімпіяды яе ўдзельнікі цёпла віталі членны журы, прадстаўнікі абласнога аддзела народнай асветы, ўніверсітэта, інстытута ўдасканалення настаўнікаў. Пераможцам уручаны дыпломы I, II, III ступеняў, каштоўныя падарункі.

Дыплома I ступені ўдастоены: срод дзевяцікласнікаў — Аляксандр Усочы (СШ № 20 г. Гомеля); срод дзевяцікласнікаў — Алена Жулега (СШ № 11 г. Гомеля), Алена Парфёнава (СШ № 1 г. Веткі), Ірына Антонаўка (СШ № 1 г. Рагачова).

Дыплома II ступені ўдастоены: срод дзевяцікласнікаў — Сяргей Петраш (СШ № 24 г. Гомеля), Ірына Драбніца (СШ № 1 г. Калінкавічы); срод дзевяцікласнікаў — Алег Алейнікаў (СШ № 8 г. Гомеля), Генадзь Домніч (СШ № 6 г. Светлагорска), Людміла Булаўка (СШ № 1 г. Калінкавічы); срод васьмікласнікаў — Алег Бандура (СШ № 1 г. Светлагорска), Аляксандр Рэва (СШ № 3 г. Рагачова), Уладзімір Кліманскі (СШ № 1 г. Веткі).

24 удзельнікі алімпіяды ўдастоены заахвочальных прэмій. У асноўным гэта вучні сельскіх школ. Па адзінадушаму раённаму журы для ўдзелу ў рэспубліканскай хімічнай алімпіядзе ад Гомельскай вобласці рэкамендаваны 9 лепшых вучняў.

У час сустрэч з удзельнікамі алімпіяды не аднойчы гукала запрашэнне да ўсіх, хто захавалі хімію, працягваць вучобы пасля заканчэння дзевяцігодкі ў сенах Гомельскага дзяржаўнага ўніверсітэта.

Ю. ПРАЛЯСКОЎСКИ,
загадчык кафедры хіміі,
дацэнт.
А. КРАЧКОЎСКАЯ,
выкладчыца.

Рэдактар Ул. БАЛОГА.

Рэктарат, партком, мясцом, кафедра педагогікі і псіхалогіі глыбока смуткуюць з выпадку смерці былога дацэнта гэтай кафедры псісільнера БАЛАШОВА Яўгена Ігнатавіча і выказваюць спачувальнае родным і блізкім памёршага.